

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Znak: PNK.I.4130.88.2019

Kielce, dnia 22-10-2019

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r., poz. 994 ze zm.) stwierdza się nieważność w całości uchwały nr XIII/94/2019 Rady Gminy Wodzisław z dnia 3 października 2019 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXII/140/09 Rady Gminy Wodzisław z dnia 11 marca 2009 roku w sprawie ustalenia zasad przysługiwania diet przewodniczącym organów wykonawczych jednostek pomocniczych w Gminie Wodzisław.

UZASADNIENIE

W uchwale nr XIII/94/2019 rada gminy zaproponowała nowe brzmienie § 1 ust. 1 uchwały nr XXII/140/09 nadając mu brzmienie: „Wysokość diety stanowi 100,00 zł miesięcznie (*słownie: sto złotych*), w której zawarte są koszty podróży”. Uchwała nr XIII/94/2019 została doręczona do organu nadzoru w dniu 09.10.2019 r. a organ ten w dniu 15.10.2019 r. wszczął postępowanie nadzorcze w sprawie tej uchwały. Zawiadomienie o tym fakcie zostało w dniu 15.10.2019 r. przesłane do gminy. W piśmie z dnia 17.10.2019 r. rada gminy udzieliła odpowiedzi z której wynika, że nie podziela stanowiska organu nadzoru i odmawia zmiany przedmiotowej uchwały. Stanowisko rady gminy jest niezasadne i błędne.

Treść § 1 uchwały narusza w istotny sposób art. 37b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 506), zwana dalej „u.s.g.”, który stanowi, że rada gminy może ustanowić zasady, na jakich przewodniczącemu organu wykonawczego jednostki pomocniczej będzie przysługiwała dieta oraz zwrot kosztów podróży służbowej. Uchwała natomiast wprowadza dietę jako comiesięczne zryczałtowane świadczenie w wysokości 100,00 zł, co jest niedopuszczalne. Problem ten został wyjaśniony przez K. Rokicka-Murszewska [w:] Ustawy samorządowe. Komentarz, red. Sebastian Gajewski, Aleksander Jakubowski, 2018, wyd. 1, Legalis, komentarz do art. 37b u.s.g., gdzie stwierdzono, że: „*Nie jest również dopuszczalne ustalenie wysokości diety w formie ryczałtu miesięcznego. Oznaczona w stałej kwocie dieta w formie ryczałtu*

niepodlega

miesięcznego traci charakter rekompensacyjny, a przyjmuje charakter stałego, miesięcznego wynagrodzenia, niezależnego od kosztów związanych z pełnieniem funkcji. Dieta ma wyrównywać wydatki i straty spowodowane pełnieniem wskazanej funkcji. W związku z tym osoba pełniąca funkcję sołtysa ma prawo do zwrotu kosztów i wydatków poniesionych w związku ze sprawowaniem funkcji, a nie z powodu "bycia" taką osobą (zob. wyr. WSA z 11.10.2012 r., II SA/Op 387/12, Legalis). Wynagradzanie sołtysów ryczałtową dietą, bez względu na to, czy ponoszą koszty z tytułu pełnienia swojej funkcji, czy też nie, nie ma żadnego uzasadnienia w obowiązującej regulacji prawnej (por. rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z 1.6.2015 r., PN.4131.125.2015, Legalis)". Z przytoczonego fragmentu komentarza wynika, że pogląd organu nadzoru i cytowanej Autorki podziela także orzecznictwo sądowe. Analogiczne stanowisko wyraził Wojewoda Mazowiecki w rozstrzygnięciu nadzorczym z dnia 11 stycznia 2018 r., WNPP.4131.I.2018.PC: „Rada gminy nie może ustalić diety dla sołtysa stanowiącej zwrot wydatków poniesionych przez niego z tytułu pełnienia obowiązków w równej wysokości co miesiąc. Jej wysokość powinna być bowiem na bieżąco dostosowywana do wysokości poniesionych wydatków”. Natomiast w rozstrzygnięciu nadzorczym Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 18 maja 2015 r., PN.4131.108.2015 stwierdzono, że: „Ustalona w stałej kwocie dieta w formie ryczałtu miesięcznego traci charakter rekompensacyjny, a przyjmuje charakter stałego, miesięcznego wynagrodzenia, niezależnego od kosztów związanych z pełnieniem funkcji”. W świetle niedookreślonego zwrotu „inne koszty wykonywanej funkcji”, użytego w uzasadnieniu uchwały warto zaznaczyć stanowisko, które zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 14 marca 2018 r., II SA/Bd 727/17 na który warto z: „Przepis art. 37 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.) nie upoważnia do przyznawania sołtysom co miesiąc stałej kwoty tytułem diet łącznie ze zwrotem kosztów podróży. Kwot kosztów podróży służbowych nie można włączyć do kwot diet, a tym bardziej do jakiejś ryczałtowanej ogólnej kwoty obejmującej obie wartości. Ryczałt obejmujący zwrot kosztów podróży służbowej nie może abstrahować od przewidywanej lub faktycznej sumy wydatków poniesionych na ten cel. Nie można przyznawać przewodniczącym organów wykonawczych jednostek pomocniczych zwrotu kosztów podróży, które się nie odbyły, podobnie jak nie można ograniczać tego prawa do określonego z góry limitu w sytuacji, gdy rzeczywiste koszty podróży byłyby wyższe niż ustalony ryczałt. Przyznanie zatem jednej ściśle określonej kwoty tytułem diet jak i zwrotu kosztów podróży służbowych należałoby uznać za sprzeczne z treścią wyżej wymienionego przepisu”.

W związku z powyższym stwierdzenie nieważności uchwały jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Podpis
Agata Katarzyna Wojtyszek
Wojewoda Świętokrzyski